

diari entre els Srs. Arnau i Mas i Oliver, puix molts metges seguien amb simpatia les veritats del primer, que responien al sentit i al pensar de bon nombre de companys.

Malgrat ésser el segon, Sr. Secretari del Sindicat, no comptà amb les nostres simpaties ni de molts dels Consellers.

De V. att. s. s. q. e. s. m. (signat) CALICO.

El que el Dr. Calicó qualifica de VERITATS, seguint amb simpatia la polèmica portada en un periòdic polític, i que ell mateix lamenta que hagi estat closa, és el següent:

“Democràcia moderna”

“En la reunió de Barcelona, del Sindicat de Metges de Catalunya, han passat coses que han de tenir-se per un acte bastant greu de manca a la llibertat, a la democràcia i fins als principis elementalíssims de civilitat...”

“De manera que en nom d’una majoria s’han volgut copiar tots els llocs a la representació de Barcelona, no donant altra entrada a la propera Assemblea, que és l’única que veu que deu voler el Consell que sigui sentida”.

“Quin comportament, aquest, més distint al de les altres Associacions verament democràtiques, entre elles el benemèrit Col·legi d’Advocats, on les eleccions recents ens han deixat un regust agradable de civilitat, respecte i ciutadania”.

Contestades en nom del Consell aquestes difamacions, el “periodista” “Arnau” replicà:

“Una rèplica al Secretari del Sindicat de Metges”

“Amb aquest acord, una Junta que volgués passar per respectuosa d’altra voluntat que no fos la seva, i per respecte també a la democràcia i liberalisme que el mateix Sindicat té el deure de defensar, no podia continuar patrocinant una candidatura de “copo” a base d’una majoria de noms absents, si és que no es pretengués obtenir la seguretat d’un triomf absolut d’addictes, amb l’aggravant de figurar en l’ordre del dia el projecte dels nous Estatuts, tan antiliberals en alguns punts com els justament combatuts dels Col·legis de Metges que ens imposà la dictadura, i que després seran obligatoris per a tots els associats”.

Finalment, “La Publicitat” manifestà:

“Tot i que de la discussió ja en resulta prou clar, ens plau de fer constar que “La Publicitat”

no ha pres en la qüestió altra part que la d’oferir les seves columnes amb un criteri amplament liberal. El Sr. Arnau, perfectament desconegut dins el reporterisme barceloní, no té, naturalment, cap relació de dependència amb nosaltres”.

I fou aleshores quan el soci del Sindicat, doctor Calicó, envià la seva lletra!!

A aquest company de la Junta de Govern del Col·legi que ocupa un lloc en la Comissió de Deontologia, el seu estat d’esperit envers meu—tot i desconeixent que jo tenia la prova material del mateix—i la “quantitat” de la seva “delicadesa”, no li ha impedit d’actuar com a membre d’un Tribunal que havia de jutjar la meua actuació.

Per altra part, és lamentable comprovar (l’exposició de fets semblants podria constituir un capítol interessant de les “Memòries d’un Secretari”) que malgrat haver estat propugnada sempre pels que tenen obligació a fer-la efectiva una completa i estreta cordialitat entre el Col·legi i el Sindicat, en un moment d’ofuscació i per qüestions personalíssimes s’hagi atiat una campanya d’un fals periodista en les pàgines d’un *periòdic polític no professional*, per posar en entredit l’essència democràtica del Sindicat de Metges; vull no obstant ésser indulgent en suposar que l’esperit que els guiava era anar en contra meu, no veient que qui resultava perjudicat era el bon nom del Sindicat. (Adjunt us acompanyo els documents als quals faig referència.)

De manera, que l’haver actuat en contra d’unes vergonyoses disposicions dictatorials envers el Col·legi i no comptar amb les simpaties d’alguns dels companys de la seva Junta, va ésser un fet produït en forma fulminant, i testificat per escrit per un membre de la pròpia Junta.

Seria molt llarg (i encara que interessant, per les conseqüències que n’han tocat altres digníssims companys de Junta que iniciaren amb mi la campanya contra els Estatuts del Col·legi, no apropiat a l’extensió d’aquesta lletra) explicar les incidències i campanyes en contra meu, que tenint per inici aquella actuació meua (de la qual n’estic plenament satisfet) han estat dutes a terme, singularment les polèmiques públiques escrites amb altre significat directiu del Col·legi amb motiu de les últimes eleccions de la Junta de Govern, en les quals, junt amb nombrosíssims companys jo propugnava (i em vaig honorar en significar-me defensant-la) altra candidatura de la que sortí ele-